

PLÁN NA ZÁCHRANU VIDOULE

Přírodní památka Vidoule - plíce Prahy s ochranou pozemkového spolku. [Stolová Hora](#) rozkládající se v severozápadním cípu [Jinonic](#), mezi [Košíři](#) a [Butovicemi](#), je pozůstatkem horizontálně uložených [křídových](#) vrstev s výchozy na okrajové hraně. Jedná se o významné útočiště drobných živočichů a důležitý krajinný prvek. Místo, bych ráda řešila v zájmu obyvatel celé Prahy a zachování biodiverzity takto:

1. Žádat radnici o vykoupení všech pozemků. (Cenu zná p.Peterka)

Kdo potřebuje volné plochy přírodní?...Pražané všichni pro čistší vzduch

Kdo potřebuje 60 domů?...Developer pro zisk

Kdo tam bude bydlet?

2. Plán ochrany a využití této lokality a žádost o grant na MHMP.

3. Diskuze s občany, naše návrhy a souhlas občanů, korekce.

4. Projekt

5. Realizace

Ochrana v rámci pozemkového spolku spočívá v převzetí patronátu nad lokalitou Vidoule. Vidoule je zásadní nejen pro provětrání Prahy, ale i z hlediska zachování druhové rozmanitosti. (Pokud by zde byly domy, Praha se přestane provětrávat a udusí se.)

Základní předložený koncept spočívá v propojení několika tematických útvarů společně nakomponovaných a propojených do harmonického celku.

Příklady navržených témat:

- naučné stezky na různá témata (např. keře, netradiční domácí ovoce, rybíz, angrešt, vegetační období) ,(původní zástavba z let 1900 -1940)
- Sdružení Mladých ochránců přírody ČSOP zde bude působit
- databanka historických odrůd jabloní v podobě velkého sadu (konzumace všemi)
- třešňová alej [Na Albertově jsou podél komunikace třešně a lísky](#)
- tzv.rozkvetlá louka "[Obnova květnatých luk](#)", kde cílem je obnova lučních porostů nejen v rámci ÚSES. Za posledních padesát let totiž vlivem intenzifikace zemědělství došlo k výraznému poklesu výměry luk a pastvin (rozorávání, meliorace, regulace vodních toků)., většina ostatních ploch pak byla zničena nadměrným hnojením nebo ponecháním ladem. V mnohých zemědělských oblastech původní, druhově bohaté louky již neexistují a poslední zbytky lučních druhů přežívají na mezích nebo na okrajích lesů.
- křoví pro některé těžko přežívající živočichy
- hnízdiště pro ptáky (strnad, pěnice, drozd, slavík)
- ornitologická pozorovatelna
- hájek s podléškami, křivatcem, lýkovicem ap : [Jaro na Vidouli](#)
- dětské území s pískovištěm pro malé a závodíštěm pro velké děti
- cesta pro tříkolky
- sportoviště (volejbal, badminton)
- altán pro koncerty
- aleje (lípy, jeřáby, duby atd). Na východním okraji jsou starší duby.
- tichá zona pro starší lidi a studenty

- cyklostezky
- běžkařská trat pro zimní období
- plácek pro skateboardy
- území pro horolezce
- včely a úly pro ně : [území včelařů](#)
- psi a výběhy pro ně
- výtvarná díla plastiky, sochy
- místa pro výtvarníky a jejich „workshopy“

Problematické body:

zabezpečení proti vandalům, WC, eventuální oplocení některé části, odpadkové koše a jejich vybírání.

Správa parku:

na okraji postavit „chalupu“ jako bydlení pro hlídače-ekologa. (Bydlíš dokud hlídáš a opatruješ)

Nebude zde: Stavby ani vjezd pro auta. Současný systém trávník a pár jehličnanů je zde nevhodným. Nepůvodní druhy by tady nebyly, cypřišky apod. taky ne.

Spolupráce:

Zahradkáři, ekologové, krajináři, biologové

Na další straně jsou vysvětlení pojmů

Upřesnění některých bodů

Stolová Hora rozkládající se v severozápadním cípu Jinonic, mezi Košíři a Butovicemi, je pozůstatkem horizontálně uložených křídových vrstev s výchozí na okrajové hraně. Jedná se o významné útočiště drobných živočichů a důležitý krajinný prvek

Obnova květnatých luk

Péče o maloplošná chráněná území i o další cenné plochy se stala jednou z hlavních činností základních organizací ČSOP. V roce 1998 byl zahájen program "Obnova květnatých luk", jehož cílem je vedle údržby stávajících lokalit obnova lučních porostů na orné půdě a přeměna intenzivně obhospodařovaných travních porostů na druhově pestré jednosečné nebo dvousečné louky.

Tento program má v současné době velký význam v souvislosti s útlumovým programem zemědělství a s tvorbou Územních systémů ekologické stability (ÚSES). Za posledních padesát let totiž vlivem intenzifikace zemědělství došlo k výraznému poklesu výměry luk a pastvin (rozorávání, meliorace, regulace vodních toků)., většina ostatních ploch pak byla zničena nadměrným hnojením nebo ponecháním ladem. V mnohých zemědělských oblastech původní, druhově bohaté louky již neexistují a poslední zbytky lučních druhů přežívají na mezích nebo na okrajích lesů. V takových územích se nedá očekávat, že by i při vhodném managementu vhodných ploch byla možná samovolná obnova. Proto je nutné "přírodě pomoci" vhodnou základní semennou směsí původních druhů. Podle názoru odborníků by míst pro tvorbu regionálních semenných směsí mělo být nejméně deset, ideální je však využít semen z bezprostředního okolí každé obnovované lokality.

Program je tedy zaměřen především na zatravnění, nebo zlepšení travního porostu semennou směsí získanou ze sena sousední louky (týká se pouze obnovy ploch o malé výměře v blízkosti zachovalých travních porostů), tvorbu regionální semenné směsi (z rostlin, které nejsou zvláště chráněnými druhy), monitoring, ochranu a drobné managementové zásahy.



Pozemkový spolek je osvědčená cesta ochrany přírody na konkrétních lokalitách. V zásadě spočívá ve výkupu či pronájmu pozemků, o jejichž ochranu jde

Pozemkové spolky


Jsou sdružení, jejichž hlavním cílem v ochraně přírodního či kulturního dědictví je upozorňovat na problém. Píší petice, pořádají kampaně, snaží se vyvolat veřejnou diskusi - a doufají, že se problému následně ujmou politici, odborníci, prostě někdo, kdo ho vyřeší. Jsou tací, kteří rovnou přikládají ruku k dílu. Sekají neudržované louky, vysazují stromy, opravují kapličky. Odcházejí s pocitem dobře vykonané práce - a vracejí se někdy s rozčarováním, když majitel poté louku rozoře, strom pokácí, na roky opečovávaném mokřadu se rozhodne postavit garáž. A proto jdou někteří ještě dál. S majiteli uzavírají dlouhodobé dohody o spolupráci, cenné lokality si pronajímají či se přímo stávají jejich vlastníky. Zajišťují tak, že jejich práce nepřijde za pár let vniveč. Zároveň za lokalitu přebírají plnou zodpovědnost, jdou příkladem ostatním vlastníkům. Stávají se pozemkovým spolkem.


Hnutí pozemkových spolků v České republice navazuje na tradice prvorepublikových okrašlovacích spolků a na zkušenosti mnoha obdobných organizací v zahraničí. Český svaz ochránců přírody stál u vzniku hnutí pozemkových spolků v České republice, je koordinátorem aktivit pozemkových spolků u nás a tyto aktivity dlouhodobě jak finančně, tak metodicky podporuje. Ať již chcete pozemkový spolek založit nebo s ním spolupracovat, na těchto stránkách byste měli najít veškeré potřebné informace. Nenaleznete-li zde na nějakou vaši otázku přeci jenom odpověď, obraťte se s důvěrou na koordinátory programu (Jan Moravec, Stanislava Bartošová) v Kanceláři ÚVR ČSOP.



[stolová hora](#) rozkládající se v severozápadním cípu [Jinonic](#), mezi [Košíři](#) a [Butovicemi](#), je pozůstatkem horizontálně uložených [křídových](#) vrstev s výchozy na okrajové hraně. Jedná se o významné útočiště drobných živočichů a důležitý krajinný prvek

Vidoule (přírodní památka)

 **Přírodní památka**
Vidoule



Vyhlášena [4. července 1988](#)

Kód ÚSOP [1107](#)


Lokalita [Praha, Jinonice](#)

Výška 330 - 350 m n. m.

Výměra 6,69 ha

[Seznam chráněných území v Praze](#)

Souřadnice [50° 3' 32" s. š., 14° 21' 46" v. d.](#)



Vidoule

Vidoule (též **Na Vidouli**) je jeden z [pražských](#) kopců (371 m n. m.). Tři pásy jejích svahů (na jižní, jihovýchodní a severní straně) jsou chráněny jako [přírodní památka](#) Vidoule. Tato výrazná [stolová hora](#) rozkládající se v severozápadním cípu [Jinonic](#), mezi [Košíři](#) a [Butovicemi](#), je pozůstatkem horizontálně uložených [křídových](#) vrstev s výchozy na okrajové hraně. Jedná se o významné útočiště drobných živočichů a důležitý krajinný prvek.^[1] Z východu je Vidoule ohraničena silnicí spojující park [Cibulka](#) s [Jinonicemi](#), na západní straně pak plynule přechází v louku obklopující [stodůlecké](#) sídliště.

- [1 Historie](#)
- [2 Důvod vyhlášení](#)
- [3 Geologie](#)
- [4 Květena](#)
- [5 Zvířena](#)
- [6 Lesnictví](#)
- [7 Externí odkazy](#)
- [8 Reference](#)
- [9 Související články](#)

Historie



Skalní byty na Vidouli v roce 1887

Původní název Vidoule byl Vidova hora. V roce [1680](#) v době řádění [moru](#) byli na úpatí hory pohřbíváni ti, kteří nemoci podlehli.^[2] Až do roku [1948](#) byly jeskyně vyhloubené ve skále obývány pražskou chudinou.^[3] Z politického hlediska byla Vidoule v posledních letech místem ostré [diskuze](#) ohledně možné zástavby v jejím okolí. Na vrcholu kopce se kromě komplexu vodárny a jednoho školního areálu nacházejí zbytky bývalé protivzdušné obrany státu (PVOS) v podobě tvrzí, rozpadlých budov, podzemních chodeb, silnic a plotů, které jsou situovány směrem na západ, v těsné blízkosti pekárny Odkolek.

Důvod vyhlášení

Jde o [geologický profil](#) perucko - korycanského souvrství [cenomanu](#), významný krajinný prvek tvořený tabulovou horou a teplomilnou pastvinou s význačnými druhy organismů. Vidoule je jednou z mála zbývajících nezastvřených plošin na území Prahy.^[1]

Geologie

Vidoule je tabulová hora s četnými [skalními](#) výchozy [pískovců](#) překrytými vrstvou [slínů](#) a [opuk](#) spodního [turonu](#), jež tvoří vrcholovou plošinu. Místo je významným nalezištěm [zkamenělin](#). V podloží se nachází křídý [zvrásněné břidlice](#) a pískovce [ordovického](#) stupně beroun. Povrch tvoří převážně oligobazické [hnědé půdy](#), místy obohacené splachy slínovců, často narušené někdejší těžbou. Severní strana disponuje četnými [prameny](#) ústícími do [Motolského potoka](#) a odkrývají pískovcových stěn. Ty jsou však ukryté v těžce prostupné vegetaci, stejně jako pozůstatky zaniklých staveb v oblasti. Naopak jižní strana směrem k [Butovicím](#) je mírnější a jsou po ní vedené cesty.^[1]

Květena

Převažuje zde druhotná chudá, často poloruderální vegetace. Stěny geologického profilu jsou převážně zarostlé výsadbou [akátu](#) a náletem [bezu černého](#), [osiky](#) a [jívy](#). Na bývalých mezích a pastvinách jižního svahu roste teplomilný trávník s [válečkou prapořitou](#) a [kostřavou žlábkatou](#).^[1]

Zvířena

V oblasti žijí významné druhy brouků stepního charakteru, [střevlíčci](#) [Ophonus schaubergerianus](#) a [Cymindis angularis](#). Z [fytofágů](#) pak [mandelinkovití](#) [Coptocephala rubicunda](#) a [Cryptocephalus violaceus](#), [dřepčík](#) [Aphthona cyanella](#) a [štítonoš](#) [Cassida rufovirens](#). Z [čeledi Urodontidae](#) zde najdeme [Urodon conformis](#), z [nosatcovitých bezkřídlé](#) druhy [Otiorhynchus fullo](#) a [Otiorhynchus velutinus](#) a tři druhy z rodu [Trachyploeus](#). Na jižním otevřeném svahu žije ohrožený [měkkýš trojzubka stepní](#). V keřovém porostu hnízdí [strnad obecný](#), [pěnice černohlavá](#), [drozd zpěvný](#) a vzácně i [tuhýk obecný](#) a [pěnice hnědokřídla](#). Během tahu se zde zastavuje [slavík obecný](#) a další druhy.^[1]

Lesnictví

Severní část je uměle zalesněna, z větší části nepůvodní [borovicí lesní](#). Pod horizontální cestou se nacházejí porosty přirozenějšího složení. Na východní straně se táhne lem starších dubů. Na jižním svahu roste teplomilná vegetace. Zbytek je bezlesý nebo zarůstá křovinami.^[1]

- [Vidoule \(čtvrť\)](#) - prvorepubliková [vilová](#) čtvrť západně od vrchlou kopce
- [Botanica Vidoule](#) - nově vznikající čtvrť s [bytovými](#) domy a rodinnými [domy](#) pod jižní stranou kopce

Existuje fond pro výkup pozemků